

[Therkel Christensen]

frygter, er, at skolemyndighederne i dag er temmelig ukritiske i deres valg, og derfor retter vi denne opfordring. Man behøver blot at kaste et blik på de reklamer og pjecer, som teatergrupperne udsender, for at kunne afsløre det, og jeg kunne derfor godt tænke mig, at man under udvalgsarbejdet fik lejlighed til at se nærmere på disse reklamer fra de forskellige grupper, som arbejder med børneteater.

Endvidere finder vi det besynderligt, at det i bemærkningerne til lovforslaget hedder, at der for egnsteatre typisk vil være tale om kollektiv ledelsesform. Tager ministeren hermed stilling til den sag, der for tiden verserer i den københavnske teaterverden, eller er det sådan, at ministeren har mere forkærlighed for kollektive teatre end for teatre med kun én ansvarlig leder?

Ole Henriksen (SF):

Jeg kan næppe blive så ophidset, som hr. Therkel Christensen blev det, over en øget støtte til børneteatre; det var i hvert fald nogle voldsomme udladninger om politisk teater og indoktrinering af ungdommen, han kom med. Jeg tror, man skal være lidt forsigtig med at bedømme ungdommen og børnene sådan, at de ikke skulle være modtagelige også for den skildring af virkeligheden, som jeg klart mener langt de fleste børneteatre og opsøgende teatre prøver at give.

Vi er positivt stemt over for det foreliggende forslag, men har dog nogle bekymringer, bl. a. den, at jeg ikke kan se andet, end at der må blive nogle teatre tilovers, hvis dette forslag føres ud i livet. Jeg vil bede ministeren oplyse tallet for, hvor mange af de teatre, der findes i dag, der hører ind under den lovgivning, vi har til behandling. Hvis kommunerne og amtskommunerne mere eller mindre får knyttet disse teatre tæt til sig som egnsteatre, må der blive det, man kunne kalde en restgruppe, som måske ikke bare bliver opsøgende teatre, men bliver omflakkende teatre, der prøver at komme ind i de forskellige områder for at få nogle forestillinger simpelt hen for at overleve. Det tror jeg bliver meget svært efter de regler, der er nedfældet her. Derfor vil jeg gerne høre, om ministeren kan kommentere min påstand om, at nogle teatre vil blive slagtet; jeg tror sådan set ikke, det er meningen, men mon ikke det

bliver konsekvensen? Det er jo sådan, at kommunerne skal give det tilskud, før staten kommer ind, og det skal de også gøre til de tilreisende teatre. Hvis ikke de gør det, bortfalder også statstilskuddet, og så er de færdige. Det synes jeg er det mest bekymrende i denne lovgivning.

Vi er tilfredse med, at man vil sætte beløbene op. Men jeg kan ikke lade være med at tænke på den debat, vi havde her forleden dag om Det kgl. Teater. Så vidt jeg husker, gives der et driftstilskud på 110 mill. kr. om året til Det kgl. Teater – jeg kan ikke huske, om det slår til – men når man opererer med tilskud af denne størrelse til børne- og opsøgende teatre, der har nogenlunde samme publikumsbelægning på årsbasis som Det kgl. Teater, er der ligesom lidt proportionsforvridning i, hvor man egentlig satser sine kulturmidler. Vi vil meget gerne – måske i form af ændringsforslag – prøve at få forhøjet de bevillinger, der stilles til rådighed for teatrene.

Gertrud Stjernholm Nielsen (DKP):

I FN's deklaration af 1959 om barnets rettigheder står der i den syvende grundsætning, at barnet har ret til undervisning, og at denne undervisning skal virke fremmende på barnets almindelige kultur, ligesom den på basis af lige muligheder skal sætte barnet i stand til at udvikle sine evner, sin personlige dømmekraft og sans for moralsk og socialt ansvar og derigennem blive et nyttigt medlem af samfundet. Barnets muligheder for leg og fritidsbeskæftigelse bør tilrettelægges efter samme principper som undervisningen.

Det samme siges på en lidt anden måde i bemærkningerne til lovforslaget, hvor det med rette pointeres, at børneteatrene opfylder og under de rette betingelser i endnu højere grad kunne opfylde en væsentlig social og pædagogisk funktion som et vigtigt redskab for børnenes alsidige personlighedsudvikling.

Gennem børneteatret kan børn opdage, at kunst er et redskab, man kan udtrykke tanker og følelser med, en måde at kommunikere med andre mennesker på og noget, man kan stille sig aktivt og kritisk til.

De generelle bemærkninger til lovforslaget har i øvrigt, synes jeg, været spændende og inspirerende læsning, f. eks. oplysningen om,